

Тема: «Моя сім'я, моя родина в житті і долі України»

Мета:

- ✓ виховувати глибокі почуття любові до батьків, шанобливе ставлення до батька, матері, бабусь і дідусів, гордість за їхні «золоті руки», бажання берегти сім'ю як часточку великої родини — українського народу;
- ✓ виховувати любов до Батьківщини; зміцнювати почуття обов'язку, усвідомлення себе часткою своєї Батьківщини.

Вчитель Лінинська О.Я.

Обладнання: картки

Хід заходу:

I. Вступна частина:

1. Привітання гостей: (Звучить мелодія)

Вчитель: Ми раді бачити Вас, і щиро вітаємо Вас на нашому заході. В Україні говорять: «Без сім'ї немає щастя на землі». Саме в сім'ї дитина робить свої найперші кроки, звідси вона виходить у широкий світ, навчається любові і добра, тут вчиться шанувати свій рід, свою землю, берегти пам'ять свого роду і народні традиції. Родина — це не тільки родичі, це друзі, наш клас, школа й увесь народ. Батьки — це найцінніше, що є в кожній дитині. Батько і мати — найрідніші і найближчі кожному з нас люди. Від них ми одержуємо життя. Вони нас вчать, вкладають у наші вуста добрі слова. Давайте привітаємо тих батьків, які сьогодні завітали до нас на свято оплесками та наших гостей.

Міжнародний день сім'ї — міжнародний день, що відзначається в системі Організації Об'єднаних Націй. Цей день щорічно святкується 15 травня.

Учень 1: Щасливі ми, що народились й живемо на такій багатій, квітучій й щедрій землі!

Учень 2: Тут жили наші батьки, діди, тут корінь роду українського.

Учень 3: «Від родини йде життя людини».

Учень 4: «Без сім'ї – немає щастя на землі», так говорять у нас на Україні. Кожному відомо, що серед усіх геніальних винаходів людства одне з найважливіших місць займає родина, сім'я.

Учень 5: Сім'я – святиня людського духу, благородних людських почуттів.

Учень 1: Сім'я. Що значить це – то кожен знає.

Хто зріс в сім'ї і хто її не знає

І як тут не приховуй, не таї.

Залежить наше щастя від сім'ї.

Учень 2: Бережем правічні заповіді:

По собі лишити добрий слід

Ми – творці життя, батьки і діти,

Невмирущий, мужній родовід.

Учень 3: Батьки і діти, діти і батьки!

Нерозділиме і одвічне коло

Ми засіваємо житейське поле

І не на день майбутній – навіки!

Учень 4: Між нас не ляжуть вирвами роки

Бо ваша кров пульсує в нашій долі

Батьки і діти, діти і батьки...

Нам нічого ділить на спільнім полі.

Учень 5: Людське безсмертя з роду і до роду

Увись росте корінням родоводу

І тільки той, у кого серце чуле

Хто знає, береже минуле,
Хто вміє шанувати сучасне
Лиш той майбутнє – вивершить прекрасне

Учень 1: Я – українець сутністю і кров'ю

Моє коріння тут, у цій землі
Вона моєю живиться любов'ю
А я страждаю болями її

Учень 5: Я – українець, цього не відняти, в моїй душі співають солов'ї

Були такими мої тато й мама
І такими будуть правнуки мої.

2. Оголошення теми та мети заходу:

Вчитель:

II. Основна частина.

- **Вчитель:** Україна – це наша родина, тому що основною клітиною нашої нації є саме родина. **Які слова заважають щастю родини? (учні знаходять серед слів)**

добробут	пошана	вірність
затишок	виховання	кохання
порада	байдужість	турбота
сварки	повага	пклування
допомога	розуміння	зрада

Українська сім'я тримається на жінці-матері. Ким вона є для кожного з нас?(звертаюсь до учнів)

Вчитель: Мати має найсильніший вплив на дітей, оберігає їх від нещастя і деморалізації, вносить в їх душу любов до Бога, до України. Тому ми вдячні

своїм мамам. Ми завжди повинні низько схиляти голови перед їх мудрістю і добротою, ласкою і теплом.

• Інценівка «Послання дітям» (розповідає вірш учениця під скрипку)

Мама.

Як прекрасно звучить це чарівне слово.

Коли тобі було півроку, вона годувала та купала тебе. А ти у вдячність їй плакав усю ніч.

Коли тобі був рік, вона вчила тебе ходити. А ти у вдячність їй втікав, коли вона кликала тебе.

Коли тобі було 3 роки, вона готувала для тебе смачну їжу. А ти у вдячність їй перевертав тарілку на землю.

Коли тобі було 4 роки, вона вчила тебе малювати. А ти у вдячність їй розмальовував стіни в кімнаті.

Коли тобі було 5 років, вона вдягала тебе у гарні речі. А ти у вдячність їй приходив додому брудний з ніг до голови.

У 6 років вона повела тебе у школу. А ти у вдячність їй усю дорогу кричав, що не хочеш іти в школу.

Коли тобі було 10, вона чекала тебе зі школи, щоб обняти. А ти у вдячність їй зачинявся у своїй кімнаті перед телевізором.

Коли тобі було 18, вона плакала на випускному вечорі. А ти у вдячність їй просив купити модну машину.

Коли тобі було 20, вона просила побути з сім'єю. А ти у вдячність їй проводив весь час з друзями.

Коли тобі було 25, вона влаштувала пишне весілля. А ти у вдячність їй жив з дружиною якнайдалше від дому.

Коли тобі було 30, вона радила, як виховувати дітей. А ти у вдячність їй просив не втручатися у твоє особисте життя.

Коли тобі було 35, вона дзвонила і запрошувала на обід. А ти у вдячність їй відповідав, що зайнятий і не можеш.

Коли тобі було 40, вона повідомляла, що хвора і потребує допомоги. А ти у вдячність їй говорив, що не можеш перейматися усіма її проблемами.

Одного разу твоя мама покине цей світ.

У той час, як її любов до тебе не покине її серця.

Вона піде і одна з воріт раю закриється перед тобою.

Якщо твоя мама ще жива ... не залишай її.

Зроби все, щоб вона була щасливою.

Це єдина людина, яка заслуговує на щастя, але ніколи не вимагає його, не просить, не чекає.

(Дівчата танцюють танець під пісню « Плакала» група KAZKA.)

Вчитель: Від родини йде життя людини», «Без сім'ї немає щастя на землі»- говорять в Україні, а які прислів'я про родину знаєте ви?

- Шануй батька й неньку, буде тобі скрізь **гладенько**.
- Нема того краму, щоб купити **маму**.
- Матері ні купити, **ні заслужити**.
- Материн гнів, як весняний сніг, рясно впаде, та скоро **розтане**.
- Добре й неньці, як дитина **в славі**.
- Мама одною рукою б'є, а другою **гладить**.
- Який куш, така й калина, яка мати, така й **дитина**.
- Нема цвіту білішого, як цвіт на калині.
- Нема в світі ріднішого, як мати **дитині**.

Гуморески (читають учні)

Таткова вдача

- А ти, татку, в школі вчився?
- Учився, Сергійку.

- А це правда, що ти, тату,
Був одержав двійку?
- Було таке, траплялося...
Малий засміявся:

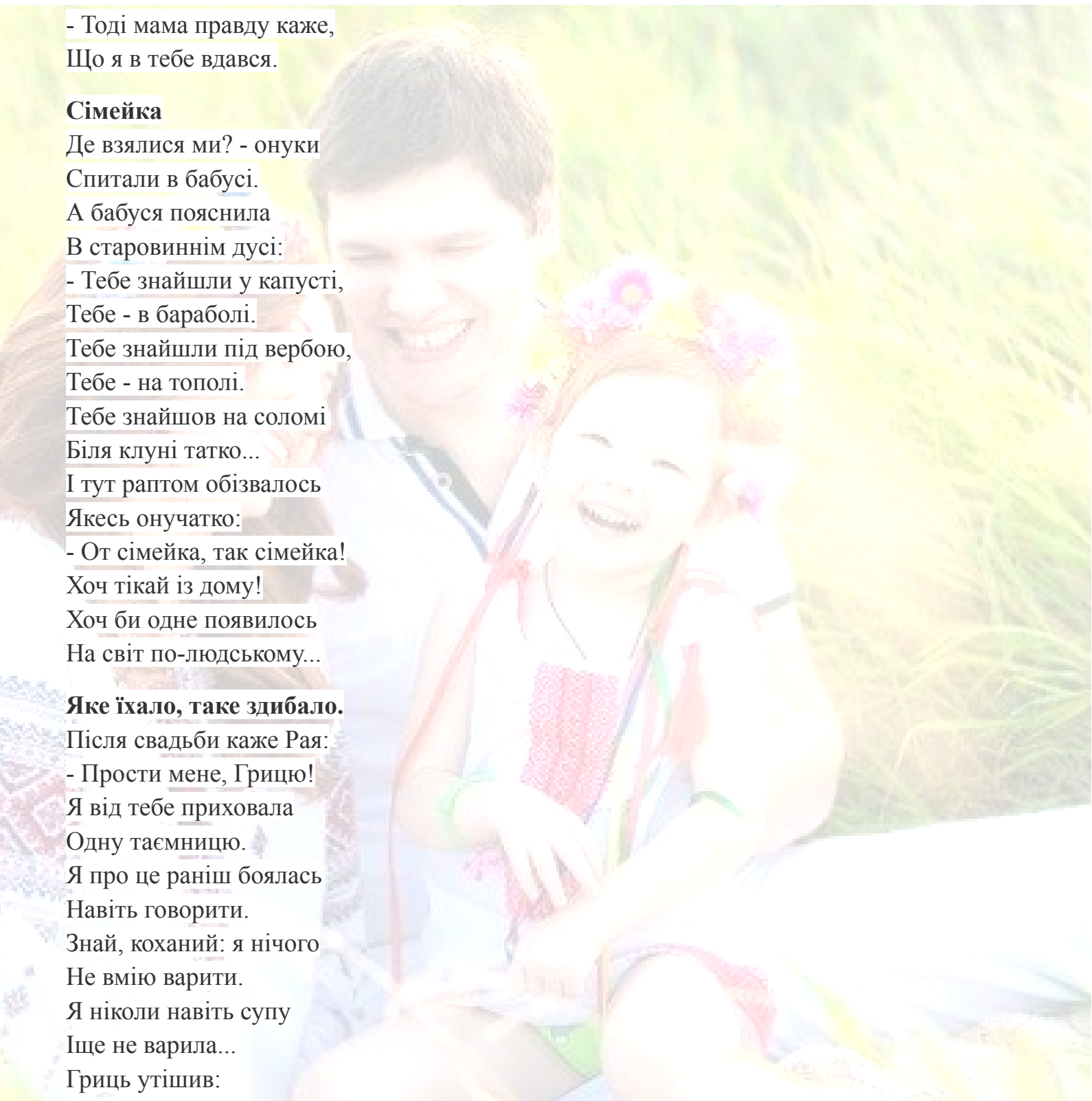
- Тоді мама правду каже,
Що я в тебе вдався.

Сімейка

Де взялися ми? - онуки
Спитали в бабусі.
А бабуся пояснила
В старовиннім дусі:
- Тебе знайшли у капусті,
Тебе - в бараболі.
Тебе знайшли під вербою,
Тебе - на тополі.
Тебе знайшов на соломі
Біля клуні татко...
І тут раптом обізвалось
Якесь онучатко:
- От сімейка, так сімейка!
Хоч тікай із дому!
Хоч би одне появилось
На світ по-людському...

Яке їхало, таке здибало.

Після свадьби каже Рая:
- Прости мене, Грицю!
Я від тебе приховала
Одну таємницю.
Я про це раніш боялась
Навіть говорити.
Знай, коханий: я нічого
Не вмію варити.
Я ніколи навіть супу
Іще не варила...
Гриць утішив:
- Не для того
Взяв я тебе, мила.
Не псуватимеш на кухні

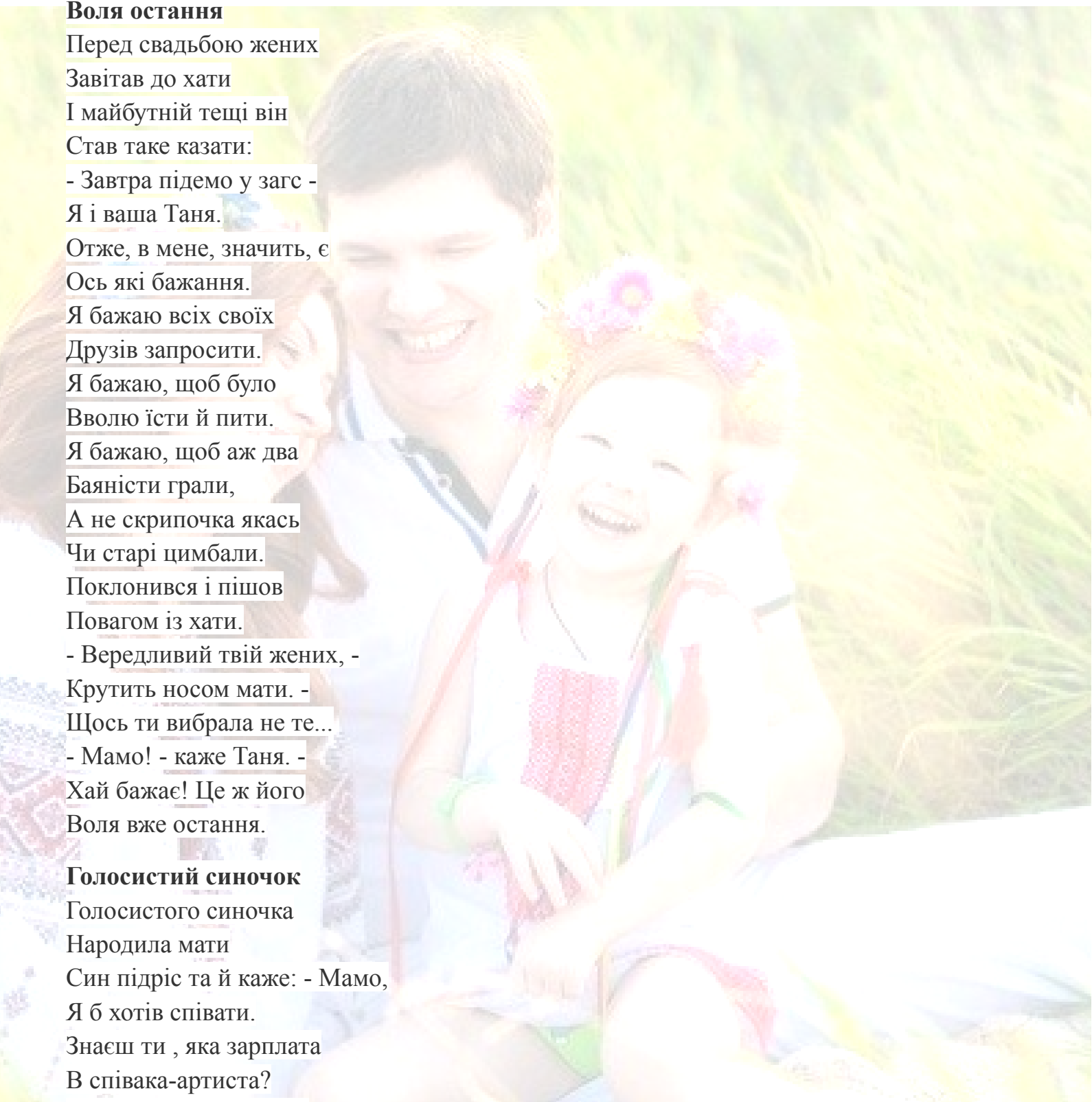
Білих своїх рук ти:
Я ж не вмію заробляти
Грошей на продукти.

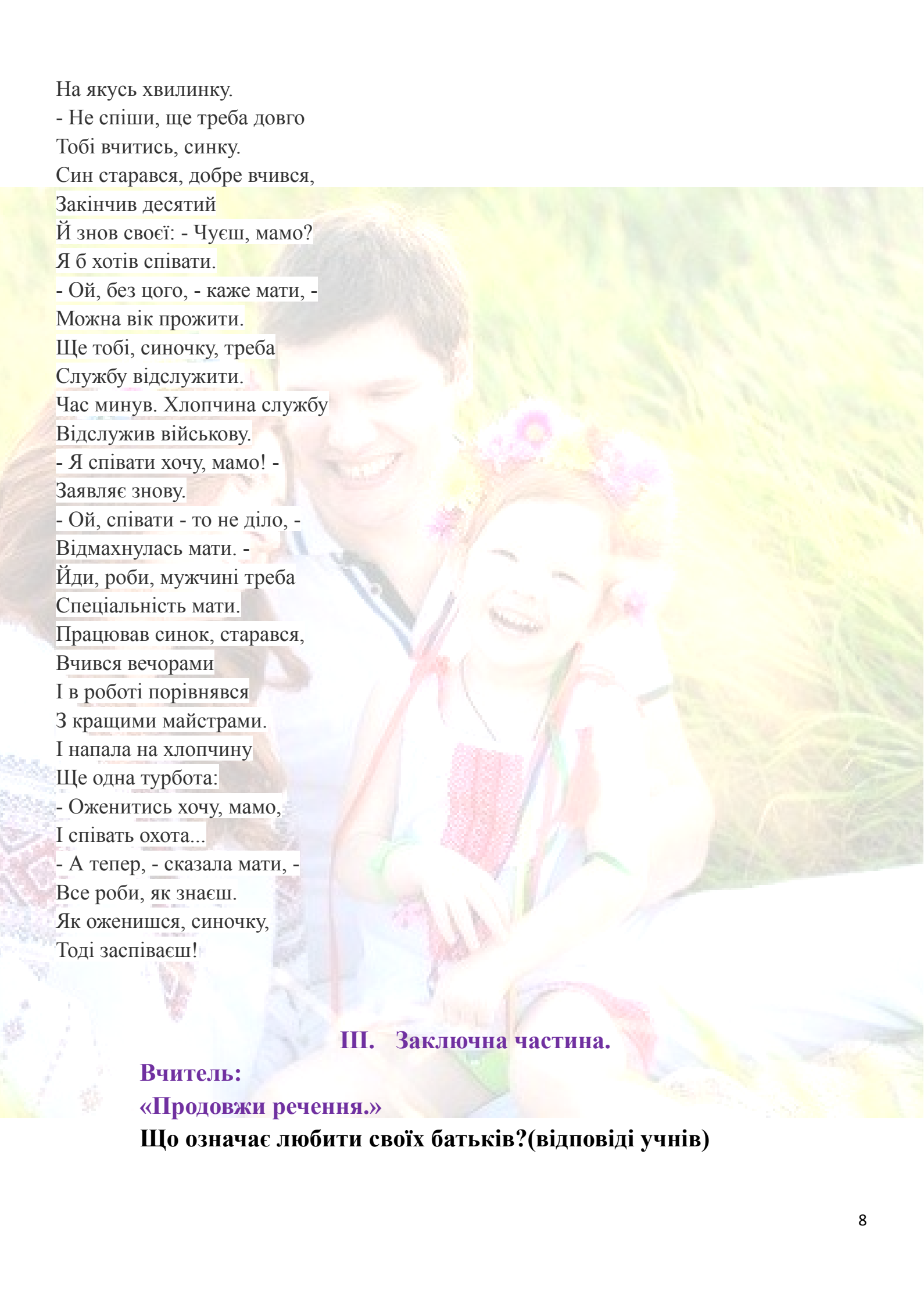
Воля остання

Перед свадьбою жених
Завітав до хати
І майбутній тещі він
Став таке казати:
- Завтра підемо у загс -
Я і ваша Таня.
Отже, в мене, значить, є
Ось які бажання.
Я бажаю всіх своїх
Друзів запросити.
Я бажаю, щоб було
Вволю їсти й пити.
Я бажаю, щоб аж два
Баяністи грали,
А не скрипочка якась
Чи старі цимбали.
Поклонився і пішов
Повагом із хати.
- Вередливий твій жених, -
Крутить носом мати. -
Щось ти вибрала не те...
- Мамо! - каже Таня. -
Хай бажає! Це ж його
Воля вже остання.

Голосистий синочок

Голосистого синочка
Народила мати
Син підріс та й каже: - Мамо,
Я б хотів співати.
Знаєш ти, яка зарплата
В співака-артиста?
Він одержує по двісті,
А бува й по триста.
І задумалася мати

A background image showing a man and a young girl in a grassy field. The man is smiling and looking down at the girl. The girl is laughing heartily, wearing a crown made of colorful flowers. She is holding a small object in her hands. The scene is bright and sunny.

На якусь хвилинку.
- Не спіши, ще треба довго
Тобі вчитись, синку.
Син старався, добре вчився,
Закінчив десятий
Й знов своєї: - Чуєш, мамо?
Я б хотів співати.
- Ой, без цього, - каже мати, -
Можна вік прожити.
Ще тобі, синочку, треба
Службу відслужити.
Час минув. Хлопчина службу
Відслужив військову.
- Я співати хочу, мамо! -
Заявляє знову.
- Ой, співати - то не діло, -
Відмахнулась мати. -
Йди, роби, чоловічі треба
Спеціальність мати.
Працював синок, старався,
Вчився вечорами
І в роботі порівнявся
З кращими майстрами.
І напала на хлопчину
Ще одна турбота:
- Оженились хочу, мамо,
І співать охота...
- А тепер, - сказала мати, -
Все роби, як знаєш.
Як оженишся, синочку,
Тоді заспіваєш!

III. Заключна частина.

Вчитель:

«Продовжи речення.»

Що означає любити своїх батьків?(відповіді учнів)

Вчитель: три біди є у людини – старість, смерть і погані діти – каже стара українська мудрість. Старість – неминуча, смерть – невблаганна. Перед ними не можна зачинити двері свого будинку. А від поганих дітей можна дім уберегти, як від вогню. І це залежить не лише від батьків, але й від дітей. Тож будьте слухняними і вихованими. Турбуйтеся про своїх батька і неньку, не завдавайте їм прикрощів.

● **Молитва за батьків (учні)**

Всемилосердний Боже! Дякую тобі за наших батьків та за все те добре, що Ти нам подав через них. Вони виховують нас, навчають виконувати Твої святі заповіді, не грішити. Ми любимо їх і хочемо завжди шанувати й бути слухняними. А Ти, Господи, поможи нам у цьому Твою ласкою. Благослови їх, Господи, добром, здоров'ям та довгим і щасливим життям, хорони від злого, дай їм силу перемогти всі труднощі, діждатися втіхи від своїх дітей. Амінь

(Пісня «Щастя»)

